

שירים

ברכה זק

אוכל למצא מקום פנוי
ומרחוק להתיצב ובעשן
לשחק ומן האוב פתאם להעלות
אתמול אחד ישן:

שריקת שפתים על שליגי נכר
(חלומותינו לא זמנו להתחטב
ביתד בחותם אחד), עצב לבנוני הולך סובב
ברוח ובעמק תהומות שדון מרדן כובל עצמו היטב.

*

בשעה נאלמת אחת ושמה יתרה, כשל שפת,
יוצאת עם אותיות שחורות מן העלים
של ספרה וכאילו מתפללת למרגלותיה תפלת יחיד.
אין לה גואלים.

ורגע מסתתם אחד,
כזה שקדם, כזה שיבוא, ובהכרה,
כל אות חזרת אל דפוסה.
בדין ובשורה.

*

מבאן ומעלה – אנדה. כי לו הייתה ממש, הן לא
הייתי מתירה ללב לכתב את כמיהתו הבקר מחדש. אמנם
אני חושבת שבאנדה יש עץ; חכמת-השמש מכוננת אל ורדות-פרחיו
כתרים והענן גונו תפארת רכותו בתוך לבנם...

בינינו אלה זכוכיות צבועות ובאמת
איני רואה דבר שכן עיני אינן מקדשות
אל הצפייה מעבר... אל תחקר את פשר סימניו, הגת,
הן רק כי לפי שהוא חלום אמרתי לעצמי: אפשר לרשם.